Оливер БАКРЕСКИ

УДК: 355.02(510)
Изворен научен труд

СИСТЕМ НА НАЦИОНАЛНА БЕЗБЕДНОСТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА КИНА

Кратка содржина

Системот на национална безбедност на Кина во голема мера е детерминиран од спецификите на организирањето на кинеската држава која се базира на историскиот развој, но и од потребата да се изгради систем на национална безбедност кој ќе биде во функција да одговори, односно да се справи со потенцијалните безбедносни закани за државата. Аналогно на тоа се поставува прашањето „дали постоечкиот систем за национална безбедност е рационална претпоставка за остварување на целите на политиката за национална безбедност?“ и прашањето „дали Кина има адекватни капацитети за справување со безбедносните предизвици“? Овие прашања се широко поставени во безбедносната агенда на Кина и постојано им се дава потребното значење со цел да се мултиплицираат напорите за осигурување на мирот и безбедноста во државата.

Клучни зборови: *КИНА, СПЕЦИФИКИ, БЕЗБЕДНОСНА ПОЛИТИКА, ИНСТИТУЦИИ, КОМПОНЕНТИ, БЕЗБЕДНОСЕН СИСТЕМ*

Воведни напомени

Народна Република Кина (НРК) го опфаќа најголемиот дел од културниот, од историскиот и од географскиот простор познат под името Кина и е една од најмаркантните држави која го одбележа почетокот на XXI век. Значителниот економски прогрес, растот на реалниот БДП, кој во 2010 година беше неверојатни 10, 4%, во 2015 година изнесуваше 6,9% (International Monetary Fund, 2017) а во 2016 година – 6,6%, предизвика паралелно и восхит и застрашување кај останатиот дел од светот, особено големите држави, или Кина заедно со Индија се земји со најбрз економски развој во светот мерено според годишните стапки на пораст на БДП, која за Кина на годишно ниво изнесува нешто над 1 билион долари, со годишен БДП по глава на жител во 2016 година од 15.400 долари. (Central Intelligence Agency, 2015)

Народна Република Кина е држава која го зафаќа поголемиот источен дел на азискиот континент. На исток излегува на Тихиот Океан (Жолто Море, Источнокинеско Море и Јужнокинеско Море), а се граничи со четиринаесет држави по копнен пат, и тоа: Виетнам, Лаос, Непал, Бутан, Бурма, Пакистан, Авганистан, Таџикистан, Индија, Казахстан, Киргистан, Русија, Монголија и Северна Кореја. Покрај тоа, по воден пат се граничи и со Јужна Кореја, со Филипини и со Јапони-

ја. Најзначајни од безбедносен аспект биле и сè уште се границите на Кина со Русија, со Монголија и со Јапонија.

Народна Република Кина зафаќа површина од приближно 9.6 милиони км^2 (9.596,960), со што претставува трета земја во светот по територија, веднаш зад Русија и зад Канада. (Central Intelligence Agency, 2015) Од вкупната површина, на копно се наоѓаат околу 9.33 милиони км^2, додека под вода 270 км^2. Според бројот на жители, пак, Кина е сè уште најголемата земја во светот, со население кое во јули 2016 година брои 1.373.541,278 жители. Од вкупниот број жители, 17.1 % се на возраст до 14 години, околу 13.2 % се на возраст од 15-24-годишна старост, а 48.42 % се меѓу 25-54-годишна старост, додека 10.87 % се на возраст помеѓу 55-64 години, и 10.35 % се над 65-годишна старост. (Central Intelligence Agency, 2017) И покрај спроведената популациска политика (секое семејство не смее да има повеќе од едно дете која беше во сила до 29 октомври 2015 година), големата апсолутна бројност на населението, заедно со релативно густата населеност од 135 жители на км^2 прави нејзиното население да биде, од една страна, голем потенцијал за економски и општествен развој, а од друга страна потенцијална закана за внатрешната безбедност (особено поради можните проблеми со исхраната на населението и обезбедувањето нормални услови за живеење). Главен град на оваа огромна држава е Пекинг, со над 12 милиони жители.

Во однос на етничката структура на населението, Кина е една од етнички најхомогените и најчисти држави во светот. Дури 91.6 % од населението се Кинези од најдоминантната Хан етничка групација, а останатите околу 8 % припаѓаат на Монголи, на Тибетанци, на Корејци, на Ујгури и др. Официјален јазик е стандардниот кинески (мандарински). Религиски, Кина важи за атеистичка држава (според официјалните статистики дури 42 % од населението е нерелигиозно – атеистичко), факт што се објаснува со рецидивите од социјалистичкиот општествено-економски систем кој ги супресираше верските идеологии и следствено на тоа верските чувства и определби на луѓето. Во поново време, со демократизацијата и со отворањето на Кина кон светот, доаѓа до преродба во религиозна смисла, така што сè поголем број Кинези се враќаат на старите религии, како што се конфучијанизмот, таоизмот и будизмот, а занемарлив е бројот на верниците на исламот и на христијанството. Само 2 % од населението на Народна Република Кина е неписмено, факт што зборува дека земјата располага со огромен потенцијал на работна сила како фактор за сеопшт развој.

Народна Република Кина е социјалистичка република водена од една партија, Комунистичката партија на Кина. Моќта во Републиката е поделена помеѓу Националниот народен конгрес, претседателот и Државниот совет. Конгресот е законодавно тело, а неговите членови ги именува Комунистичката партија. Државниот совет, предводен од премиерот, е административната гранка. Покрај Националниот народен конгрес, во Кина егзистира и Кинескиот народен консултативен комитет кој е парламентарно советодавно тело, а Врховниот народен суд и Врховниот народен правобранител се кинеските највисоки правни органи. Народната ослободителна армија, исто така, поседува значителна политичка моќ. (Szczepanski, 2015)

Од безбедносна гледна точка, за Кина е исклучително важна административно-територијалната поделба на државата на пет автономни области (меѓу кои и Тибет), 23 автономни провинции (23. е Тајван),[1] два посебни административни региони и четири општински региони, секоја од овие административно-територијални единици со помал или поголем степен на автономија и во функција на децентрализација на власта наместо федерализам. Според сите економски, културни и општествени параметри, Кина станува светска суперсила, а тоа го демонстрира и со нејзината значајност во безбедносна и во воена смисла, исто како и во трката за освојување на вселената. (Wikipedia, *China*, 2015) Во изминатите неколку години НР Кина има двоцифрено зголемување на буџетот за одбрана, поточно, за 2015 година изнесува околу 140 милијарди американски долари (BBC News, 2015)

1. Компоненти на системот за национална безбедност

Кина спаѓа меѓу ретките држави во светот кои имаат повеќемилениумски континуитет во државноста, а со тоа и во организирањето и практикувањето на безбедноста. Специфичноста на овие активности во случајот на Кина лежи во длабоката втемеленост на безбедноста и безбедносната култура во кинеската филозофија, религија, етика и, воопшто, во кинескиот начин на живеење. (Сун Цу, 1996)

Денес, безбедносниот систем на НР Кина е симбиоза на традицијата и на реалната потреба од градење ефикасен безбедносен систем кој ќе биде во функција на потребите на државата. Централната улога на современиот безбедносен систем во Кина му е доверена на вооружените сили на НР Кина кои се составени од Народна ослободителна армија (активниот и резервниот состав), вооружените полициски сили на кинескиот народ и милицијата. (Keating, 2009) Централната воена комисија на НР Кина ја води и насочува командата на националните вооружени сили. Министерството за национална одбрана со Државниот совет ги управува и администрира националните одбранбени работи.

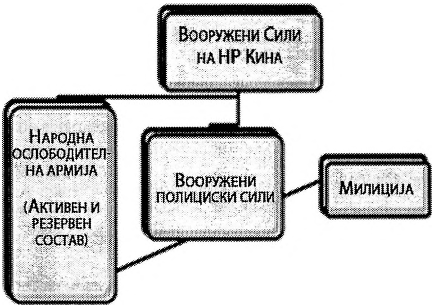

[1] Народна Република Кина го смета островот Тајван за дел од својата територија, меѓутоа тој фактички не е под нејзин суверенитет.

Народноослободителната армија на Народна Република Кина е современик на создавањето социјалистичка кинеска држава во времето на Мао Це Тунг и како таква, се разбира, со одредени организациски и функционални промени, постои од нејзиното основање до денес. Армијата во ингеренциска смисла потпаѓа под Министерството за одбрана на Народна Република Кина. (Котовчевски, 2002) Активните компоненти на Народната ослободителна армија се постојаните сили на нацијата кои, главно, ги преземаат задачите за воени одбранбени операции, но ако е потребно, помагаат за одржување на општествениот поредок, во согласност со законските одредби.

Народната ослободителна армија на Кина е формирана во Нанчанг, провинцијата Џијангси, на 1 август 1927 година. Армијата брои околу 2,11 милиони припадници во 2014 година. Резервните сили изнесуваат 3,25 милиони припадници. Буџетот за одбрана во 2015 година изнесува 886,9 милијарди јуани, што е 141, 45 милијарди американски долари, и е за 10 % повисок од буџетот за одбрана од претходната година. Кинеската армија има седум воени команди, а претседател на Централната воена комисија е претседателот на државата. Просечниот месечен приход на припадниците на вооружените сили на НР Кина е 5373,14 јуани, околу 826 американски долари. (Weitz, 2013) Зголемувањето на буџетот на Армијата на НР Кина го надмина и импресивниот раст на БДП на земјата, и од 2002 година до 2012 година буџетот на Народната ослободителна армија на Кина се зголемил за 175 %. (Dittmer and Yu, 2015)

Системот на генералните штабови/оддели е составен од Генералштабот (Оддел на генералниот персонал), Генералниот политички оддел, Генералниот оддел за вооружување и Генералниот логистички оддел, кои се под лидерство на Централната воена комисија. Централната воена комисија, преку овие четири главни штабови/оддели, ги раководи и командува сите области на воени команди и служби. Треба да се истакне дека во ваквата поставеност, Министерството за одбрана има само рутинска улога.[2]

Генералштабот е водечкиот орган задолжен за изведување на целокупната воена работа на вооружените сили на нацијата. Тој ја организира и раководи воената конструкција на националните вооружени сили и ги организира и коман-

[2] Министерството за национална одбрана на НР Кина е министерство кое според Устав е под раководство на Државниот совет. Министерството за одбрана е поставено согласно со одлука донесена на Првата сесија на Првиот национален народен конгрес во 1954 година. За разлика од практиките во некои други земји, Министерството за одбрана нема команден авторитет над Народната ослободителна армија, која е потчинета на Централната воена комисија. Министерството за одбрана има еден вид својство на тело за врски меѓу Централната воена комисија и Народната ослободителна армија кога се остварува контакт со странски војски за размена и соработка. Официјалните одговорности се состојат во тоа да се спроведува унифицирана администрација врз развојот на вооружените сили во државата, како што се: регрутација, организација, обука, научни воени истражувања за Армијата и рангирање награди за офицерите и за службениците. Сепак, во реалноста овие одговорности се спроведуваат од страна на Генералштабот на Народната ослободителна армија, кои се под контрола на Централната воена комисија.

дува нивните воени операции. Во неговите рамки се наоѓаат оддели задолжени за операции, разузнавање, обука, администрација и структура на силите, мобилизација итн., додека Генералниот политички оддел е водечкиот орган на целокупната прополитичка работа на националните вооружени сили. Тој ја администрира работата на партијата во вооружените сили и ја организира нивната политичка работа. (Johnson, 2012) Под негова надлежност функционираат оддели задолжени за партиски работи, персонал, публицитет, безбедност итн. За разлика од претходните оддели, Генералниот логистички оддел ја организира и раководи логистичката конструкција на вооружените сили, како и логистичката поддршка. Во негова надлежност се одделите одговорни за финансиски работи, служба за набавки, здравствена администрација, воен транспорт, материјали и горива, капитални конструкции и бараки, ревизија итн., а Генералниот оддел за вооружување ја организира и раководи работата за оружје и опрема на вооружените сили. Во негова надлежност се одделите задолжени за планирање, вооружување на Морнарицата, Воената авијација и се грижи за стратегиската опрема, потоа има Оддел за истражување воена опрема, развој и набавка, главна поддршка за опрема, електроника и информациска инфраструктура, опрема и технолошка соработка итн.

Воените командни области на Народната ослободителна армија се воени организации подредени според државните административни дивизии, географски локации, стратегиски и оперативни ориентации и оперативни задачи. Во секоја команда на воена област има бројни армиски комбинирани дивизии, единици со различни родови, логистички единици за поддршка, како и провинциски гарнизонски команди. Нивните главни функции вклучуваат организирање и координирање на заедничките операции и вежби на копнени, на поморски и на воздушни сили во секоја воена зона; остварување директно водство над партиските работи, воена обука, администрација, политичка работа, логистичка поддршка и вооружување на армиските единици под нивна надлежност; раководење со милицијата, воената служба, мобилизација, цивилна воздушна одбрана и изградба и конструкција во воените области. Моментно, Народната ослободителна армија има седум воени командни области – Шенјанг, Пекинг, Ланжу, Џинан, Нанџинг, Гуангжу и Ченгду.

Милицијата е компонента на државните вооружени сили. Милиционерите кои се под команда на воените органи и изведуваат операции за поддршка на борбената готовност и одбранбени операции, а исто така помагаат во одржувањето на општествениот ред. Генералштабот е задолжен за работата на милицијата на национално ниво. Секоја воена командна област е одговорна за работата на милицијата која ја има под своја јурисдикција. Секоја провинциска команда спроведува водство и команда над милицијата во својот регион. (Ministry of National Defense in the PRC, 2015)

Како компонента на вооружените сили на Кина и потчинета на Државниот совет е и *Народната вооружена полиција* на Кина, која е под двојно раководство од страна на Државниот совет и на Централната воена комисија. (Central Military Commission, 2015) Народната полиција се состои од сили за внатрешна безбедност и други полициски сили за јавна гранична безбедност, противпожарни си-

ли и сили за безбедност. Народната полиција е задолжена за зачувување на националната безбедност, одржување на општествената стабилност и осигурување дека народот ќе живее и ќе работи во мир и задоволство. Рутинските стражарски должности се однесуваат на задачите кои Народната полиција ги изведува за да ја одржи внатрешната безбедност и, главно, се спроведувани од страна на внатрешните безбедносни сили. Основните активности вклучуваат: заштита од сите обиди за напад и саботажа, заштита на лицата од интерес и установите, обезбедување безбедност на значајни национални и интернационални конференции и масовни културни и спортски настани, заштита на важни аеродроми, радиостаници, клучни и доверливи единици, витални места од секторите економија и национална одбрана, заштита на важни мостови и тунели, осигурување на безбедноста на затворите и објектите за притвор, одржување на јавниот ред во големите и средните по големина градови и специфични зони. Рутинските заштитни задачи се поделени на регуларни и привремени мисии. (The Chinese University of Hong Kong, 2011) Најчесто регуларните мисии ги доделува Министерството за јавна безбедност, а оние привремените ги назначуваат локалните партиски комитети, влади или јавни безбедносни органи. Секојдневно, повеќе од 260.000 припадници на Народната вооружена полиција се на задача. Во изминатите години, Полицијата на НР Кина прави напори да изврши регулација и строго да ја менаџира изведбата на своите обврски, како и да ја подобри преку наука и технологија, вклучувајќи и подобрување на капацитетите кои се поврзани со извршување на активностите и редукција на опасностите при работа. На годишно ниво, полицијата спречува десетици обиди за напад на службениците, превенира стотици обиди за бегство од страна на притворени осомничени и затворени осуденици, организира илјадници важни привремени задачи и ја осигурува безбедноста на важни меѓународни и национални конференции и масовни настани во соработка со надлежните владини департмани. (ChinaOrg.ch, *China Factfile*, 2012) Исто така, Народната полиција е главниот столб и шок-сила за справување со јавни ситуации за кои треба непосредна реакција. Овие мисии на Полицијата ѝ ги доделува Централниот комитет на Комунистичката партија на Кина или, пак, локалните комитети, владини органи и органи за јавна безбедност и ги спроведува овие мисии под унифицирано раководство на горенаведените авторитети. Народната полиција прави планови и подготовки за справување со јавните кризни ситуации со воспоставување командни центри на сите нивоа, подобрување на информациските системи, алокација на ресурсите врз основа на научен принцип, овозможување комуникации, набавки и транспорт на сигурен начин. По добивањето наредби за мисија, способна е да се распореди навремено и во најбрз можен рок. Усвојува методи и средства како што се воено одвраќање, убедливост и легитимна употреба на сила. Претпазливо се употребува силата, присилните методи, полициските инструменти и оружјата. Разбивањето на криминалните групи се врши во согласност со законите, а јавните нереди, протести, нелегални демонстрации, групно насилство со оружје, акти на насилство и тероризам се спречуваат ефикасно, соодветно и легално. Во изминатите години, полицијата ги неутрализираше нередите во Ласа „3.14“, ги зароби терористите од Источен Туркестан, (Council on Foreign Relations, 2015) спроведе спасувања од не-

среќи, се справи со масовни нереди од големи размери и одговори на најразлични итни ситуации.

Во рамките на безбедносниот систем на Кина, секако, соодветно место му припаѓа и на Министерството за државна безбедност на Народна Република Кина, кој е централен безбедносно-разузнавачки орган на безбедносно-разузнавачкиот систем одговорно за контраразузнавање, за странски разузнавачки служби и за политичка безбедност. Тоа е формирано во 1983 година по предлог на тогашниот генерален секретар на Политичкото биро на ЦК на КПК Лиу Фу Чи, а заради обединување на безбедносно-разузнавачките функции на претходниот Централен истражен оддел и контраразузнавачкиот сегмент од Министерството за јавна безбедност. Министерството за јавна безбедност за својата работа одговара непосредно пред Државниот совет, а посредно пред Националниот народен конгрес. Ова значи дека државната безбедност во Народна Република Кина е издигната на највисоко ниво и државата ништо не препушта на случајот кога станува збор за нејзината безбедност. Гледано наназад, на формирањето на Министерството за државна безбедност во 1983 година му претходело постоењето на Централниот оддел за истражување во периодот од 1949 до 1983 година, а претходно, пред 1949 година, постоел Централен оддел за општествени работи на КПК (Комунистичка партија на Кина), кој одиграл суштествена улога во кинеската социјалистичка револуција и создавањето социјалистичка кинеска држава. (Котовчевски, 2002)

Министерството за државна безбедност има право да апси и да притвора лица за криминал како и регуларната полиција. Мрежата на бироа за државна безбедност работи паралелно и одделно од мрежата на јавните бироа за безбедност, кои на национално ниво се администрирани од страна на Министерството за јавна безбедност на НР Кина, кое е одговорно за рутинско (недржавна безбедност) одржување на редот и слични административни работи. Овие два система се административно поделени, иако на локално ниво тие соработуваат во голема мера и често ги делат ресурсите.

Заклучок

НР Кина дава силен печат на првата декада од XXI век, а нејзиното влијание и подем на економски и на политички план и нејзиното влијание во меѓународните односи и инклузијата во супранационалните органи (допрва) ќе се чувствува. Етаблираните суперсили до одреден степен заземаат недоверлив став, ја губат комоцијата, а недовербата може да се прочита меѓу редови и од официјалната реторика. (Mearsheimer, 2014) Постојаната експанзија и доминација наметнуваат одредени прашањата, како што се: „Кои се крајните лимити и можности на Кина?“, „Како понатаму ќе се развива Кина?, „Дали е можна пацифистичка колаборација?“ итн. (ScienceDirect, 2012)

Следејќи го светскиот поредок, новите тектонски промени што настануваат со геополитичките движења кои гравитираат околу Кина, по речиси три века, најмоќна економија во светот е држава која не е западна, не е либерално-демо-

кратска и која не зборува англиски јазик. Моќната економија следствено ја повлекува и политичката моќ со себе. (Bergsten, Lardy and Mitchell, 2009)

Сепак, моќта сама по себе е деструктивна ако не е контролирана и врамена во граници. Истото тоа важи и за политичката моќ, без разлика на која држава ѝ припаѓа. Предизвикот за моќните држави е да ја одржат својата моќ подолго, штом веќе еднаш ја стекнале. Ефикасната и реалната политичка контрола, од една страна, произлегува од стабилни и легитимни институции кои практикуваат конкретни методи за надзор и супервизија над работата на извршните тела, додека, од друга страна, безбедносниот апарат како специфичен механизам во кој тајноста и отвореноста како контрадикторни принципи треба да функционираат паралелно и кохезивно е предмет на сеопфатна и исцрпна анализа од страна на цивилниот политички естаблишмент. Со тоа, контролирањето при раководењето со огромната кинеска воена и безбедносна машинерија може да се врши исклучиво преку независни тела кои ќе бидат ослободени од политичко влијание и доминација. Тоа е голем предизвик, особено за мегадржава која е водена од само еден политички центар на моќ.

Литература

Bergsten, C., F., Lardy, R., N., Mitchell, J., D. (2009) *China's Rise. Challenges and Opportunities*. Washington DC: Peterson Institute for International Economics.

Bžežinski, Z. (2013) *Amerika-Kina i Sudbina Sveta. Strateška Vizija*. Beograd: Albatros Plus.

China Security Report 2014: Diversification of Roles in the People's Liberation Army and the People's Armed Police. National Institute for Defencse Studies, Japan, 2015.

Dittmer, L., Yu, M. (2015) *Marxist ideology, revolutionary legacy and their impact on China's security policy*. Routledge Handbook of Chinese Security. London and New York: Routledge Taylor and Francis Group.

Fu, Z.: (1993) *Autocratic Tradition and Chinese Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Harnisch, S., Bersick, S., Gottwald, J. C. (eds.) (2015) *China's International Roles: Challenging or Supporting International Order?* New York: Routledge.

Hartford, K. (2006) *Who owns Informatization?*. Boston: University of Massachusetts, Boston.

Johnson, T. A. (2012) *Power, National Security and Transformational Global Events. Challenges confronting America, China and Iran*. New York: CRC Press, Taylor and Francis.

Keating, T. *Military Power of the People's Republic of China: Annual Report to Congress 2009*. Office of the Secretary of Defencse.

Ong, R. (2007) *China's Security Interests in the 21st Century*. Glasgow: Routledge Security in Asia Series.

Ping, J., H., McCormick B. (2015) *China's Strategic Priorities*. Routledge Contemporary China Series. London and New York: Taylor and Francis Group.

Pittman, B. P. (2006) *Policing Chinese Politics. A History by Michael Dutton*. Cambridge University Press.

Ross, R., S., Feng, Z. (2008) *China's Ascent. Power, Security and the Future of International Politics*. Ithaca and London: Cornell University Press.

Rudd, K. (2015) *US-China 21. The Future of US- China Relations Under Xi Jinping. Toward a New Framework of Constructive Realism for a Common Purpose.* Summary Report. Harvard Kennedy School, Belfer Centreer for Science and International Affairs. April 2015.

Weitz, R. (2013) *Global Security Watch – China*. Santa Barbara: Praeger.

Wo-Lap, Lam, W. (2015) *Chinese Politics in the Era of Xi Jinping. Renaissance, Reform or Retrogression?*. New York: Routledge.

Xuetong, Y. "The Rise of China and it's Power Status." *The Chinese Journal of International Politics*. Oxford Journals, Social Sciences, Volume 1, Issue 1. 2006.

Yu V. “China Offers First Glimpse of sweeping national security law.” *South China Morning Post, Policies and Politics*. 07 May 2015.

Дончев, А. (2007) *Современи безбедносни системи*. Скопје: Фон Универзитет, Скопје, 2007.

Конфучие (1994) *Големото учење, средниот пат, аналектите*. Скопје: Збирка на Х., М. Халперн.

Котовчевски М. (2002) *Современи разузнавачки служби*. Скопје: Македонска цивилизација. Скопје, 2002.

Савиќ Андреја, Бајагиќ Младен. (2005) *Безбедност света – од тајности до јавности*. Београд: Институт Безбедности.

Стајиќ Љ., Мијалковиќ С., Станаревиќ С. (2004) “Основи безбедности.” *Безбедносна култура*. Белград, 2004.

Сун Цу Ву. (1996) *Вештина на војувањето*. Скопје: Штрк.

Интернет извори

International Monetary Fund. (2017) Countries: People’s Republic of China. [online] Article IV. http://www.imf.org/external/country/CHN/index.htm, (пристапено на 28.05.2015).

BBC News. (2015) *China Military Budget to Rise 10%* [online]. Available at: http://www.bbc.com/news/world-asia-china-31706989, (преземено на 28 мај 2015).

Central Intelligence Agency. The world Factbook: East and Southeast Asia: China [online]. https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ch.html (пристапено на 25 март 2017).

Central Military Commission. (2015) *Chinese Leaders: Background Information for the Central Military Commission*. [online] http://chinese-leaders.org/central-military-commission, (пристапено на 15 мај 2015).

ChinaOrg.cn, China Factfile. (2012) *The Components of the Armed Forces*. [online] http://www.gov.cn/english/2005-09/02/content_28491.htm, (пристапено на 9 мај 2015).

Council on Foreign Relations. (2015) *Regions: China* [online] http://www.cfr.org/china/east-turkestan-islamic-movement-etim/p9179

Science Direct (2012) “Troubled Waters: The South China Sea.” *Orbis, Elsevier*. Issue 4, Vol.56. стр. 608-642. Повеќе на: http://espresso.economist.com/ (пристапено на 26 мај 2015)

The Chinese University of Hong Kong (2011) Home [online]. Повеќе на: http.cuhk.edu.hk%2Fgpa%2Fwang_files%2FMilitiasPAP.doc (пристапено на 11 мај 2015)

Wikipedia. *China*. Article [online]. Повеќе на: http://en.wikipedia.org/wiki/China, (пристапено на 16 јули 2015)

Oliver BAKRESKI

UDK: 355.02(510)
Original research article

NATIONAL SECURITY SYSTEM OF THE REPUBLIC OF CHINA

Abstract

The national security system in the Republic of China is in large scale determined by the specifics of the organization of the Chinese state, which is based on the historical development, and, also, from the need to build a new national security system, which will be in function to respond, respectively, to deal with the potential security threats toward the country. Analogically, the question is raised "Whether the existing national security system is a rational assumption for achieving the goals of the national security policy?", as well as the question "Whether China has adequate capacities for dealing with the security challenges?"; these issues are broadly set in the security agenda of the People's Republic of China and the necessary significance is constantly given in order to multiply the efforts for ensuring the peace and security of the country.

Key words: *CHINA, SPECIFICS, SECURITY POLICY, INSTITUTIONS, COMPONENTS, SECURITY SYSTEM*

Introductory Remarks

People's Republic of China (PRC) comprises the greatest part of the cultural, historical and geographical area known under the name of China and it is one of the most remarkable countries, which characterized the beginning of the 21st century. The significant economic progress, the growth of the real GDP, which in 2010 was unbelievable 10.4%, in 2015 amounts to 6.8% (International Monetary Fund, 2017) and in 2016 it is projected to be 6.6%, provoked in parallel both admiration and intimidation for the rest of the world, especially the big countries. China, along with India are the countries with the fastest economic development in the world measured by the annual GDP growth rates, which for China this year amounts over 1 billion dollars, with an annual GDP per capita of 15.400 dollars. (Central Intelligence Agency, 2015)

The People's Republic of China is a country, which spreads on the larger eastern part of the Asian continent. East out to the Pacific Ocean (Yellow Sea, East China Sea and South China Sea) and borders with fourteen countries at land, which are: Vietnam, Laos, Nepal, Butane, Burma, Pakistan, Afghanistan, Tajikistan, India, Kazakhstan, Kirgizstan, Russia, Mongolia and North Korea. Besides that, by sea it also borders with South Korea, the Philippines and Japan. From a security aspect, the most significant borders were, and still are, the borders of China with Russia, with Mongolia and Japan.

The land of PR of China spreads on approximately 9.6 million km^2 (9.596, 960), and it is the third country in the world by its territory, right after Russia and Cana-

da. (Central Intelligence Agency, 2015) According to the number of the population, China is by far the most populated country in the world, with population that is approximately around 1,370.536,875 inhabitants. From the total amount of inhabitants, 17.1% are on the age up to 14 years, and 72.49% are between 15-64 years of age, while 10.35% are over 65 years old. Besides that, the administered population policy (each family must not have more than one child which was in force until October 2015) the great absolute number of population, along with the relative dense of population of 135 inhabitants on a km^2 makes their population to have a great potential on one hand, but on the other hand, it is a potential threat for the internal security (especially because of the possible problems with subsisting the population and the supply for normal living conditions). The capital of this enormous country is Beijing with over 12 million people.

Regarding the ethnical structure of the population, China is one of the most ethnically homogeneous countries. Even 91.6% from the population are Chinese and the most dominant is the ethnic group Han, and the rest of the 8% of the population are Mongols, Tibetans, Koreans, Uighur etc. The official language is the standard Chinese (Mandarin). When it comes to religion, China stands for an atheist country (according to the official statistics, even 42% of the population is irreligious- atheist), a fact that is explained with the recidivism from the socialist social- economic system which suppressed the religious ideologies and consequently to that, the religious feelings and affiliations of people. Recently, with the democratization and with China's opening toward the world, it comes to revival of the religious purport, to that a growing number of Chinese returns to ancient religions such as Confucianism, Taoism and Buddhism, and a negligible number of believers in the Islam and Christianity. Only 2% of the population of the PR of China is illiterate, a fact speaking that the country disposes with a vast potential of working potential, as a factor for general development. (Szczepanski, 2015)

The People's Republic of China is a socialist republic, led by a single party, the Communist party of China. The power in the Republic is divided between the National People's Congress, the President and the State Council. The Congress is a legislative body, and its members are appointed by the Communist party of the PRC. The State Council, led by the Prime Minister is the administrative branch. Beside the National people's congress, in China the Chinese People's Consultative Committee also exists, which is a parliamentary advisory body. The Supreme People's Court and the Supreme People's Attorney are the highest legal bodies of China. The People's Liberation Army also owns a significant political power. (Szczepanski, 2015)

From a security point of view, for China the administrative territorial division of the country in five autonomous districts (including Tibet among them), 23 autonomous provinces (the 23rd is Taiwan)[1], two special administrative regions and four municipal regions is significantly important, each of these administrative- territorial units with a greater or a lesser level of autonomy are in function of decentralizing the authority instead of federalism. By all the economic, cultural and social parameters China becomes a world super power, and that is demonstrated by its significance in a security and mili-

[1] People's Republic of China considers the island of Taiwan as a part of its territory; however it in fact is not under its sovereignty.

tary notion, as well as in the race for conquering space. (Wikipedia, *China*, 2015) In the past several years, the PR of China has a two digit increase of the defence budget, more exact, in 2015 it amounts around 140 billion American dollars (BBC News, 2015).

1. Components of the national security system

China belongs to the rare countries in the world, which have several millenniums of continuity in statehood and along with that organizing and practicing security, as well. The specifics of these activities in the case with China lies within the deep establishment of security and security culture in Chinese philosophy, religion, ethics and the Chinese way of life in general. (Сун Цу, 1996)

Today, the security system of PR of China is a symbiosis of tradition and the real need for building an efficient security system, which will be in the function of the country's needs. The central role of the contemporary is allocated to the armed forces of the PR of China, which are composed of the People's Liberation Army (active and reserve structure), the armed police forces of the Chinese people and the militia. (Keating, 2009) The Central Military Commission of the PR of China leads and guides the command of the national armed forces. The Ministry of national defence with the State council manages and administers the national defence affairs.

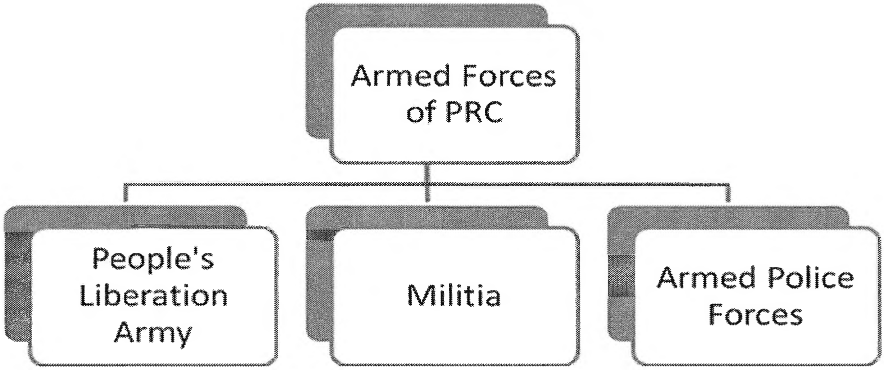

Figure 1

The People's Liberation Army of the PRC is a contemporary of the creation of the socialist Chinese state in the time of Mao Zedong and as such, of course with certain organizational and functional changes, exists from its establishment up until today. The Army in a competence notion comes under the Ministry of defence of the People's Republic of China. (Котовчевски, 2002) The active components of the People's Liberation Army are the permanent forces of the nation, which are in charge of undertaking tasks for military defence operations, and if is necessary assist in maintaining the social order, in accordance with the legal regulations.

The People's Liberation Army of China was established in Nanchang, Jiangxi Province on August 1st 1927. The Army counts around 2. 11 million members in 2014.

The reserve forces amount 3. 25 million members. The defence budget for 2015 amounts 886. 9 billion Yuan, which is 141. 45 billion American dollars and it is 10% higher that the defence budget from the previous year. The Chinese army has seven military commands, and the President of the Central Military Commission is the President of the country. The average monthly income of the members of the armed forces of the PRC is 5373. 14 Yuan, around 826 American dollars. (Weitz, 2013) The increase of the budget of the Army of PRC surpasses the impressive GDP growth and since 2002 to 2012 the budget of the People's Liberation Army of China had increased for 175%. (Dittmer and Yu, 2015)

The Headquarters/departments system is composed of the General Staff (Department of the General staff), General Political Department, General armament department and General logistics department, which are under the leadership of the Central Military Commission. The Central Military Commission, through these four main headquarters/departments conducts and commands with all the areas of military command and services. It should be emphasized that with this setup, the Ministry of defence solely has a routine role.[2]

The Headquarter is the main body in charge of execution of the overall military affairs of the armed forces of the nation. It organizes and manages the military construction of the national armed forces and organizes and commands their military operations. Within its framework, there are departments responsible for operations, intelligence, training, administration and forces structure, mobilization, etc. while the General Political department is the leading organ in the overall pro-politics affairs of the national armed forces. It administers the work of the party in the armed forces and organizes their political activity. (Johnson, 2012) Several departments function under its jurisdiction in charge of party affairs, personnel, publicity, security, etc. Unlike the previous departments noted, the General logistics staff organizes and manages the logistics construction of the armed forces, as well as the logistical support. Under its jurisdiction are the departments in charge of financial matters, supply service, health administration, military transportation, material and fuel, capital constructions and barracks, revision, etc., and the General armament department organizes and manages the arms affairs and equipment for the armed forces. Under its jurisdiction are the departments in charge for planning, Navy armament, army aviation, and takes care of the strategic equipment, then

[2] The Ministry of National Defense of the PRC is a ministry which according to the Constitution is under the leadership of the State Council. The Ministry of Defense is designated in accordance with the decision brought on the First session of the First National People's Congress in 1954. Unlike the practices in other countries, the Ministry of Defense has no command authority over the People's Liberation Army, which is subordinated to the Central Military Commission. The Ministry of Defense has some kind of a qualification as a liaison body between the Central Military Commission and the PLA when a contact for exchange and cooperation with foreign armies is actualized. The official responsibilities consist of implementing unified administration for development of the armed forces in the country such as: recruitment, organization, training, scientific military research for the Army and ranking rewards for the officers and servicemen. Still, in reality these responsibilities are implemented by the Headquarters of the PLA, which are under the control of the Central Military Commission.

there is a department for research in military equipment, development and purchase, main equipment support, electronics and information infrastructure, gear and technological cooperation, etc.

The Army's command areas in the People's Liberation army are military organizations subordinated by the state administrative divisions, geographic locations, strategic and operative orientations and operational tasks. In every command of a military area there are numerous Army combined divisions, units with various arms, logistical support units, as well as provincial garrison commands. Their main functions include organizing and coordination of the joint operations and drill on continental, naval and aerial forces in every military zone; achieving direct leadership over party affairs, combat training, administration, political activity, logistical support and armament of the Army's units under their jurisdiction; managing with the militia; military service, mobilization, civil air defence and building and construction of the military areas. In this moment, the People's Liberation Army has seven military command areas – Shenyang, Beijing, Lanzhou, Jinan, Nanjing, Guangzhou and Chengdu.

The Militia is a component of the state's armed forces. The militiamen are under the command of the military organs and conduct operations to support combat readiness and defence operations, and they assist in maintaining the social order, as well. The Headquarter is in charge of the work of the militia and it is under its jurisdiction. Every provincial command implements leadership and command over the militia of its region. (Ministry of National Defence in the PRC, 2015)

A component of the armed forces of China and subordinate to the State Council, is also the *People's Armed Police* of China, which is under the dual leadership by the State Council and the Central Military Commission (Central Military Commission, 2015). People's police consists of forces for internal security and other police forces for public border security, fire prevention forces and security forces. People's police are in charge of keeping the national security, maintaining social stability and ensuring that the people will live and work in peace and contentment. Routine guard duties refer to the tasks, which the People's police perform in order to keep internal stability and are mainly conducted by the internal security forces. Their main activities include: protection from all kinds of assault attempts and sabotage, protection of the persons and objects of interest, providing security on significant national and international conferences and mass cultural and sport events, protection of important airports, radio stations, key and confidential units, vital places from the economic and national defence sectors, protection of important bridges and tunnels, ensuring safety in prisons and detention facilities, maintaining public order in big and middle sized cities and specific areas. The routine protection tasks are divided on regular and occasional missions. (The Chinese University of Hong Kong, 2011) Most commonly the regular missions are assigned by the Ministry of Public Safety, and the temporary ones are assigned by the Local party committees, governments or public security bodies. Daily, more than 260.000 members of the People's armed police are on duty. In the recent years, the Police of PR of China takes efforts to make a regulation and to strictly manage the execution of its duties, as well as to improve it through science and technology, including improving of the capacities, which are connected in accomplishment of the activities and the reduction of the haz-

ards at work. Annually, the police inhibit dozens of servicemen assault attempts, prevents hundreds of escape attempts by detainees and imprisoned convicts, organizes thousands of important temporary tasks and ensures security on important international and national conferences and mass events in cooperation with the competent government departments. (ChinaOrg.cn, *China Factfile*, 2012) Also, people's police are the main pillar and a shock force for dealing with public situations for which an immediate reaction is needed. These missions to the Police are assigned by the Central Committee of the Communist party of China, or the local Committees, public security government bodies and these missions are conducted under the unified direction of the above mentioned authorities. People's police makes plans and preparations for coping with public crisis situations with the establishment of command centres at all levels, improvement of the information systems, allocation of the resources based on a scientific principle, enabling communications, supplies and transport in a safe manner. After the orders for the mission are obtained, the People's Police are capable to deploy in time and as soon as possible. It adopts methods and means, such as military dissuasion, persuasiveness and a legitimate use of force. The use of force, the coercive methods, the police instruments and weapons are utilized with precaution. Breaking the criminal groups is performed in accordance with the laws, and public unrests, protests, illegal demonstrations, mass armed violence; acts of violence and terrorism are suppressed efficiently, appropriately and legally. Over the past years, the police neutralized the unrests in Lhasa "3.14", captured the terrorists from East Turkestan, (Council on Foreign Relations, 2015) and conducted disaster rescues, dealt with large scale mass riots and responded to various emergencies.

Within the framework of China's security system, of course there is an appropriate place which belongs to the Ministry of State Security of the People's Republic of China, which is the central security- intelligence body of the security- intelligence system in charge of counter- intelligence, foreign intelligence services and political security. It was established in 1983 by the proposal of then Secretary General of the Politburo of the Central Committee of China's Communist Party Liu Fu Chi, with a goal to unify the security- intelligence functions of the previous Central investigation department and the counter- intelligence segment of the Ministry of Public Security. The Ministry of Public Security is accountable for its work directly to the State Council, and indirectly to the National People's Congress. This means that state's security of the People's Republic of China is elevated to the highest level and the country does not resign anything to fortuity, when it comes to its security. With a retrospect point of view, the establishment of the Ministry of Public Security in 1983 was preceded by the existence of the Central Investigation Department in the period from 1949-1983, and previously, before 1949, there was a Central department for social affairs of the Communist Party of China, which played a substantial role in the Chinese socialist revolution and the creation of the socialist Chinese country. (Котовчевски, 2002)

The Ministry of Public Security has the right to arrest and detain persons for crime, just as the regular police. The network of state security bureaus works in parallel and separately from the network of the bureaus for public security, which on a national level are administered by the Ministry of Public Security of the PR of China, which is in

charge for routine (non- state security) maintenance of order and similar administrative affairs. These two systems are administratively divided, although on a local level they cooperate on a large scale and often share resources.

Conclusion

The People's Republic of China makes a strong mark on the first decade of the 21st century, and its influence and rise on an economic and political plan and its influence in international relations, as well as the inclusion in the supranational bodies is (yet to be) felt. The established super powers take a reserved attitude to a certain degree, lose their commodity, and mistrust can be read between the lines also from the official rhetoric. (Mearsheimer, 2014) The continuous expansion and domination impose certain issues such: "which are the ultimate limits and possibilities of China?" „How will China develop further?, „Is a pacific collaboration possible?" etc. (Science Direct, 2012)

Following the world order, new tectonic changes occur with the geopolitical movements that gravitate around China, and after almost three centuries, world's most powerful economy is not Western, it is not liberal- democratic and does not speak English language. The powerful economy consequently pulls the political power with itself. (Bergsten, Lardy and Mitchell, 2009)

Yet, power itself is destructive if it is not controlled and framed within a limit. The same goes for the political power, regardless to which country it belongs. The challenge for the powerful countries is to maintain its power longer, once it was gained. The efficient and real political control on one hand emanates from stabile and legitimate institutions which practice concrete oversight methods and supervision over the work of the executive bodies; while on the other hand, the security apparatus as a specific mechanism, in which the confidentiality and the transparency, as contradictory principles, should function in parallel and in cohesion is a subject of a comprehensive and detailed analysis by the civilian political establishment. With that, the control during the management of the enormous Chinese military and security machinery can be done exclusively through independent bodies, which will be liberated from the political influence and domination. It is a great challenge, especially for a mega-country, which is ruled solely by one political centre of power.

References

Bergsten, C., F., Lardy, R., N., Mitchell, J., D. (2009) *China's Rise. Challenges and Opportunities*. Washington DC: Peterson Institute for International Economics.

Bžežinski, Z. (2013) *Amerika-Kina i Sudbina Sveta. Strateška Vizija*. Beograd: Albatros Plus.

China Security Report 2014: Diversification of Roles in the People's Liberation Army and the People's Armed Police. National Institute for Defencse Studies, Japan, 2015.

Dittmer, L., Yu, M. (2015) *Marxist ideology, revolutionary legacy and their impact on China's security policy*. Routledge Handbook of Chinese Security. London and New York: Routledge Taylor and Francis Group.

Fu, Z.: (1993) *Autocratic Tradition and Chinese Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Harnisch, S., Bersick, S., Gottwald, J. C. (eds.) (2015) *China's International Roles: Challenging or Supporting International Order?* New York: Routledge.

Hartford, K. (2006) *Who owns Informatization?*. Boston: University of Massachusetts, Boston.

Johnson, T. A. (2012) *Power, National Security and Transformational Global Events. Challenges confronting America, China and Iran*. New York: CRC Press, Taylor and Francis.

Keating, T. *Military Power of the People's Republic of China: Annual Report to Congress 2009*. Office of the Secretary of Defencse.

Ong, R. (2007) *China's Security Interests in the 21st Century*. Glasgow: Routledge Security in Asia Series.

Ping, J., H., McCormick B. (2015) *China's Strategic Priorities*. Routledge Contemporary China Series. London and New York: Taylor and Francis Group.

Pittman, B. P. (2006) *Policing Chinese Politics. A History by Michael Dutton*. Cambridge University Press.

Ross, R., S., Feng, Z. (2008) *China's Ascent. Power, Security and the Future of International Politics*. Ithaca and London: Cornell University Press.

Rudd, K. (2015) *US-China 21. The Future of US- China Relations Under Xi Jinping. Toward a New Framework of Constructive Realism for a Common Purpose*. Summary Report. Harvard Kennedy School, Belfer Centreer for Science and International Affairs. April 2015.

Weitz, R. (2013) *Global Security Watch – China*. Santa Barbara: Praeger.

Wo-Lap, Lam, W. (2015) *Chinese Politics in the Era of Xi Jinping. Renaissance, Reform or Retrogression?*. New York: Routledge.

Xuetong, Y. "The Rise of China and it's Power Status." *The Chinese Journal of International Politics*. Oxford Journals, Social Sciences, Volume 1, Issue 1. 2006.

Yu V. “China Offers First Glimpse of sweeping national security law.” *South China Morning Post, Policies and Politics*. 07 May 2015.

Дончев, А. (2007) *Современи безбедносни системи*. Скопје: Фон Универзитет, Скопје, 2007.

Конфучие (1994) *Големото учење, средниот пат, аналектите*. Скопје: Збирка на Х., М. Халперн.

Котовчевски М. (2002) *Современи разузнавачки служби*. Скопје: Македонска цивилизација. Скопје, 2002.

Савиќ Андреја, Бајагиќ Младен. (2005) *Безбедност света – од тајности до јавности*. Београд: Институт Безбедности.

Стајиќ Љ., Мијалковиќ С., Станаревиќ С. (2004) “Основи безбедности.” *Безбедносна култура*. Белград, 2004.

Сун Цу Ву. (1996) *Вештина на војувањето*. Скопје: Штрк.

Internet Sources

International Monetary Fund. (2017) Countries: People’s Republic of China. [online] Article IV. http://www.imf.org/external/country/CHN/index.htm, (пристапено на 28.05.2015).

BBC News. (2015) *China Military Budget to Rise 10%* [online]. Available at: http://www.bbc.com/news/world-asia-china-31706989, (преземено на 28 мај 2015).

Central Intelligence Agency. The world Factbook: East and Southeast Asia: China [online]. https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ch.html (пристапено на 25 март 2017).

Central Military Commission. (2015) *Chinese Leaders: Background Information for the Central Military Commission*. [online] http://chinese-leaders.org/central-military-commission, (пристапено на 15 мај 2015).

ChinaOrg.cn, China Factfile. (2012) *The Components of the Armed Forces*. [online] http://www.gov.cn/english/2005-09/02/content_28491.htm, (пристапено на 9 мај 2015).

Council on Foreign Relations. (2015) *Regions: China* [online] http://www.cfr.org/china/east-turkestan-islamic-movement-etim/p9179

Science Direct (2012) “Troubled Waters: The South China Sea.” *Orbis, Elsevier*. Issue 4, Vol.56. стр. 608-642. Повеќе на: http://espresso.economist.com/ (пристапено на 26 мај 2015)

The Chinese University of Hong Kong (2011) Home [online]. Повеќе на: http.cuhk.edu.hk%2Fgpa%2Fwang_files%2FMilitiasPAP.doc (пристапено на 11 мај 2015)

Wikipedia. *China.* Article [online]. Повеќе на: http://en.wikipedia.org/wiki/China, (пристапено на 16 јули 2015)